

OLÁH ISTVÁN

1926. december 16. Nádudvar – 1985. december 15. Budapest

KATONAI SZOLGÁLAT, BEOSZTÁSAI

16/II. zászlóalj (Gyulafirátót), nevelőtiszt	1945. március 15.–1945. november 3.
Kossuth Akadémia, hallgató	1947. november 17.–1949. március 14.
2/II. lövész zászlóalj (Szekszárd), századparancsnok	1949. március 14.–1949. augusztus 3.
Dózsa lövésztiszti iskola (Pécs), századparancsnok	1949. augusztus 3.–1951. február 16.
Dózsa lövésztiszti iskola, zászlóaljparancsnok	1951. február 16.–1951. szeptember 24.
Honvéd Akadémia, hallgató	1951. szeptember 24.–1952. november 1.
Dózsa lövésztiszti iskola, iskolaparancsnok-helyettes	1952. november 1.–1952. december 1.
4. lövészadosztály (Nyíregyháza), hadosztályparancsnok	1952. december 1.–1954. október 23.
Rákóczi Katonai Középiskola, iskolaparancsnok	1954. október 23.–1957. március 9.
48. gépkocsizó lövészzászlóalj (Debrecen), zászlóaljparancsnok	1957. március 9.–1958. szeptember 1.
8. gépkocsizó lövészadosztály, hadosztályparancsnok	1958. szeptember 1.–1962. március 15.
Honvédelmi Minisztérium (HM) Személyügyi Főcsoportfőnökség, személyi tartalék	1962. március 15.–1962. augusztus 25.
HM Személyügyi Főcsoportfőnökség, személyi tartalék, akadémiai hallgató (Szovjetunió)	1962. augusztus 25.–1964. augusztus 15.
HM Kiképzési Főcsoportfőnökség, csapatkiképzési helyettes	1964. augusztus 15.–1964. szeptember 15.
Magyar Néphadsereg (MN) Kiképzési Főcsoportfőnökség, kiképzési helyettes, általános helyettes	1964. szeptember 15.–1966. szeptember 8.
MN Kiképzési Főcsoportfőnökség, miniszterhelyettes, kiképzési főcsoportfőnök	1966. szeptember 8.–1973. január 18.
MN Vezérkari Főnökség (VKF), vezérkari főnök, honvédelmi miniszterhelyettes	1973. január 19.–1984. december 6.
Honvédelmi miniszter	1984. december 6.–1985. december 15.

RENDFOKOZATAI

hadnagy	1949. március 15.
főhadnagy	1950. május 1.
százados	1952. április 4.
őrnagy	1952. november 7.
alezredes	1953. november 7.
ezredes	1959. június 25.
vezérőrnagy	1966. szeptember 8.
altábornagy	1973. november 2.
vezérezredes	1980. április 4.
hadsereg tábornok	1985. szeptember

PÁLYÁJA

Apja Oláh Imre függetlenített pártmunkás, anyja Diószegi Julianna, felesége Nagy Amália Irén. Tanulmányi eredményei, illetve szociális helyzete miatt térítésmentesen végezhetette el a tanítóképzőt. 1945-ben belépett a korabeli szóhasználat szerinti „demokratikus hadseregbe”, ahol század nevelőtisztként teljesített szolgálatot. 1945. novemberében a tanítóképző befejezése miatt leszerelt. Az 1947-es választások lezárultáig az Magyar Kommunista Párt (MKP) megyei pártbizottság instruktora volt Tégláson, majd önként jelentkezett a Kossuth Akadémiára, annak elvégzése után hivatásos tisztként szolgált.

Az akadémiát 1947. november 17. és 1949. március 14. végezte el, ezután 1949. március 14-én vették hivatásos állományba, hadnagyi rendfokozattal. Első beosztása a Dózsa Lövésztiszi Iskolában volt Pécsett, mint századparancsnok, majd ezután ugyanitt volt zászlóaljparancsnok 1951. szeptember 24-ig. Ezt követően Budapesten, a Honvéd Akadémián hallgató 1952. novemberig, ahol a magasabb parancsnoki tanfolyamot végezte el. A tanfolyam elvégzése után visszakerült a Dózsa Lövésztiszi Iskolába, de most már az iskolaparancsnok-helyettesi beosztásba. Ezt a pozícióját 1952. december 1-ig töltötte be, közben 1950. májusában főhadnagy, 1952. áprilisában százados, 1952. novemberében pedig megkapta őrnagyi rendfokozatát.

Ezt követően 4. lövészadosztály parancsnoki beosztását kapta meg Nyíregyházán 1952-1954. között, 1953. novemberében kinevezték alezredesnek. Következő szolgálati helye a Rákóczi Katonai Középiskola volt, itt iskolaparancsnokként teljesített szolgálatot 1954. októberétől 1957. március 9-ig. Életrajzában a következőképp írt az 1956-os eseményekről: „Az ellenforradalom időszakában, mint a II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskola parancsnoka néhány kérdésben hibás magatartást tanúsítottam részben megalkuvásból, részben rosszul felfogott taktikázásból kifolyólag. E hibákért 1958-ban „szigorú megrovás” pártbüntetésben részesített a Néphadsereg Pártbizottsága.” Ezt követően Debrecenben a 48. gépkocsizó lövész zászlóaljnál zászlóaljparancsnok, majd hadosztályparancsnoki beosztást kapott, a 8. gépkocsizó lövész hadosztálynál egészen 1962. márciusáig. Közben elvégezte a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia (ZMKA) három éves levelező tagozatát, ezután a HM Személyügyi Főcsoportfőnökség személyi tartaléka volt. A ZMKA-ra vezényelték előkészítő tanfolyamra, valamint személyi tartalékként a Szovjetunióba a Vezérkari Akadémiára, két évre. Hazatérése után rövid ideig a HM Kiképzési Főcsoportfőnökségen volt csapatkiképzési helyettesi beosztásban 1964. szeptemberéig, majd ugyanitt volt kiképzési- és általános helyettes, 1966. szeptemberében kapta meg vezérőrnagyi rendfokozatát. Ezután kinevezték kiképzési

főcsoportfőnöknek és honvédelmi miniszterhelyettesnek, ebben a pozíciójában 1973. január 18-ig látta el feladatait.

Következő szolgálati beosztása a MN Vezérkari Főnökségen volt, mint vezérkari főnök, és egyben honvédelmi miniszterhelyettes is volt, ebben a feladatkörben 1973. január 19. és 1984. december 6. között tevékenykedett. Ezen időszak alatt kétszer is előléptették, 1973. novemberében megkapta altábornagyi, 1980. áprilisban pedig vezérezredesi kinevezését. Utolsó ismert beosztása a honvédelmi miniszteri pozíció volt. Ebben a minőségében 1984. december 6-tól 1985. december 15-ig látta el feladatait. 1985. szeptemberében hadseregtábornokká léptették elő, még ez év december 15-én elhunyt.

KITÜNTETÉSEI

48-as Díszérem (1949)

Magyar Népköztársaság Érdemérem ezüst fokozat (1950)

Kiváló Szolgálatért Érdemérem (1953)

Kiváló Szolgálatért Érdemérem (1955)

Munkás Paraszt Hatalomért Emlékérem (1958)

Szolgálati Érdemérem 10 év után (1959)

Vörös Csillag Érdemrend (1962)

Kiváló Szolgálatért Érdemérem 15 év után (1964)

Kiváló Szolgálatért Érdemérem 20 év után (1969)

Jubileumi Érdemérem (1970)

„A Nagy Honvédő Háború Győzelmének 25. Évfordulójára” Érem (1970)

Árvízvédelemért Érem (1970)

Szolgálati érdemérem 25 év után (1974)

Sport érdemérem arany fokozat (1972)

Szocialista Magyarországért Érdemrend (1977)

60 éves a Szovjet Hadsereg érdemérem (1979)

Szolgálati Érdemérem 30 év után (1979)

FORRÁS

Hadtörténelmi Intézet és Múzeum, Központi Irattár 331/418

Horváth Miklós: *1956 hadikronikája*. Akadémiai Kiadó, Budapest, 2003. 122., 332.

Csendes László-Gellért Tibor: *Kronológia a honvédség történetéből, 1945-1990*. HVK. Tudományos Munkaszervezési Osztály, Budapest, 1993.

Történelmi Tár: Oláh István

http://www.tortenelmitar.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=5358&catid=79%3Ao&Itemid=67&lang=hu (Letöltve: 2016. február 3.)